

עם השכינה, והוא תומך אותה, וסוד הדבר - וזרוע יהו"ה על מי נגלתה, ובו שבועת הגאלה. זהו שפתוב נשבע יהו"ה בימינו וברזוע עזו, ועוד, חי יהו"ה שכבי עד הבקר.

וְלָמָּה נִקְרָאת זְרוּעַ יְהוָה? משום שכך היד בו י', חמש אצבעות ה', הקנה של הימין שהוא הזרוע, ו' הכתף, בו ה', וזה העמוד האמצעי שנקשר בימין, להקים בו שכינה בגלות, ומשה שהוא הדמות של העמוד האמצעי, נאמר בו (ישעיה סג) מוליך לימין משה זרוע תפארתו. והוא בוקע את מי התורה לזרע אברהם, שהוא ימין, להיות לו שם עולם, ונקשר בה' של אברהם, שהוא חמשה חמשי תורה, ובה השתלם משה, ומיד פשהשתלם נגלתה עליו הימין, וזהו זרוע יהו"ה על מי נגלתה.

החמישי בנגון, משום שהנגון הזה עולות ממנו כמה נגינות, עלמות מצד השמאל, שמשם רוח צפון היתה יורדת בכנור דוד והיה מנגן מאליו. זהו שפתוב והיה פנגן המנגן וגומר. ומשם יוצאים רעמים. זהו שפתוב ורעם גבורותיו מי יתבונן, ומשם רעה התרועעה הארץ בתרועעה, מצד של מטה כלפי חסד, מוט התמוטטה ארץ בתקיעה, פור התפוררה ארץ בשברים. באותו זמן שלשת האבות מתקשרים עם גבורה, ונצפים בה תרועה שברים תקיעה, ובהם רעה התרועעה וגומר, וזה יהיה בסוף הימים, וכל האותות הללו יהיו בארץ ישראל, משום ששם חברון, ששם קבורים האבות.

וְאִיהוּ בְּגֵלוֹתָא עִם שְׂכִינְתָא, וְאִיהוּ תְּמִיד לָהּ, וְרָזָא דְמָלְהָ (ישעיה נג א) וזרוע יי' על מי נגלתה, וביה אומא דפורקנא, הדא הוא דכתיב (שם סב ח) נשבע יי' בימינו ובזרוע עזו, ועוד (רות ג א) חי יי' שכבי עד הבקר.

וְאִמְרֵי אֲתִקְרִי זְרוּעַ יְיָ, בְּגִין דְּכַף הַיָּד בִּיהּ י', חמש אצבעאן ה', קנה דימינא דאיהו דרועא ו', כתף ביה ה', ודא עמודא דאמצעיתא דאתקשר בימינא, לאקמא ביה שכינתא בגלותא, ומשה דאיהו דיוקנא דעמודא דאמצעיתא, אומר ביה (ישעיה סג) מוליך לימין משה זרוע תפארתו, ואיהו בוקע מיא דאורייתא לגפי זרע אברהם דאיהו ימינא, למְהווי ליה שם עולם, (דף כח ע"ב) ואתקשר בה' דאברהם, דאיהו חמשה חמשי תורה, ובה אשתלם משה, ומיד דאשתלם אתגליא עליה ימינא, ודא הוא (ישעיה נג א) וזרוע יי' על מי נגלתה.

חֲמִשָּׁאָה בְּנִגּוּן, בְּגִין דְּהֵאִי נִיגוּן סָלִיק מְנִיָּה כְּמָה נְגִינּוֹת, עוֹלִימָן מִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא, דְּמִתְמָן רִיחַ צְפוּן הָהּ נַחְתָּא בְּכִנּוֹר דְּדוֹד וְהָהּ מְנַגֵּן מְאֵלִיו, הָדָא הוּא דְכָתִיב (מלכים ב ג טו) וְהָיָה פְּנֵגֶן הַמְּנַגֵּן וְגוֹמֵר.

וּמִתְמָן רְעָמִין נְפָקִין, הָדָא הוּא דְכָתִיב (איוב כו יד) וְרַעַם גְּבוּרוֹתָיו מִי יִתְבּוֹנֵן, וּמִתְמָן (ישעיה כד יט) רְעָה הִתְרַעְעָה הָאָרֶץ בְּתַרְעוּעָה, מִסְטָרָא דְמָטָה כְּלָפֵי חֶסֶד, מוֹט הַתְּמוּטְטָה אָרֶץ בְּתַקִּיעָה, פּוֹר הַתְּפוֹרְרָה אָרֶץ בְּשִׁבְרִים, בְּהֵהוּא זְמַנָּא תְּלַת אַבְהֵן מִתְקַשְׂרִין בְּגְבוּרָה, וְאִתְעִבִּידוּ בְּהַ תְּרוּעָה שְׁבָרִים תְּקִיעָה, וּבְהוּן רְעָה הִתְרַעְעָה וְגוֹמֵר, וְדָא יְהֵא כְּסוּף יוֹמִיא, וְכָל אֲתִין אֵלִין בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל יְהוּן, בְּגִין דְּתַמָּן חֲבֵרוּן דְּאַבְהֵן תַּמָּן קְבוּרִים.